

ПОРЕДИЦА
ОЛИМПИЙСКИ
ШАМПИОНИ
НА БЪЛГАРИЯ

Уважаеми читатели, "Меридиан Мач" продължава уникалната по своя род поредица с представянето на всички шампиони на България от Летни олимпийски игри. Родината ни има спечелени 213 медала от олимпийски игри. От тях 207 са от летни, а 6 от зимни олимпиади. 50 са златните медали от летните игри, а 1 от зимните. По две златни отличия в кариерите си имат Боля Радев, Петър Киров (борба), Нораир Нурихан (щанги), Николай Бухалов (кану-каяк), Тано Кираков и Мария Гроздева (стрелба). Нека се върнем към славните мигове от всички тези успехи.

Като председател на тотото Мърков раздава награди на други големи шампиони като Йордан Йовчев
Снимки АТОН УЗУНОВ и BUL-WRESTLING.ORG

Георги Мърков - всички титли за 12 месеца

През 1984-та славният ни борец обезврежда терорист в Йонкьопинг

Ако има борец, който може да каже, че е постигнал всичко в борбата само в рамките на една година - това несъмнено е Георги Мърков. Един от най-изтъкнатите ни борци в началото на 70-те прави именно това - става европейски, световен и олимпийски шампион в период от 12 месеца. През септември 1971-ва Мърков (роден на 05.06.1946 г. в село Долно Връшило, Пазарджишко) печели златото на световното първенство в София, през пролетта на 1972-ра той е първи на европейския шампионат в Катовице (Полша), а през септември същата година става олимпийски шампион в Мюнхен в кат. 62 кг на класическия стил.

Георги Мърков е открит за голямата борба от треньора Слав Славов в Левски Спартак. През 1969 г. той става за втори път републикански шампион, а и вече е влязъл в ползването на треньора на класиците Филип Кривиралчев, който го взема да тренира в националния тим. Там той го събира в една категория с друг много добър борец - Христо Трайков, и двамата заформат страховтна конкуренция. По-късно те се състезават в различни категории и печелят титли, защото не може с лека ръка да се прахоса талантът на един от двамата за сметка на другия. Първото си по-предно класиране на

голям форум Мърков регистрира на европейското първенство в Берлин през 1970 г., когато е пети. Три месеца по-късно той вече пътува за Канада, където е световното първенство в Едмонтън. Там завършва само с победи и една равна среща, но тя го праща на трето място в крайното класиране. Не така обаче стоят нещата на следващото световно първенство - това в София през 1971 г. В последния ден на шампионата на стадион „Васил Левски“ има 15 000 зрители. Мърков има 4 срещи в този ден - една сутринта и три следобед. В предпоследната си среща той се изправя срещу

турчина Алакоч, за когото Мърков ще каже след години, че е бил най-трудният му съперник. Българинът е доста изморен вече, а и е чувал легенди за това колко силен е турчинът. Мърков обаче намира у себе си неподозирани сили и побеждава Алакоч, въпреки че

веднага след схватката припада

Свестява се няколко минути преди дикторът на стадиона да го призове да излезе на финала срещу японца Фуджимото. В това време обаче Мърков има неочаквани посетители. Да го гледат отдалече са дошли баща му и зет

му, които му вдъхват сили и Мърков прави една от най-атрактивните срещи в кариерата си срещу обявения едва ли не за „чудо“ японец. Мърков разнася Фуджимото из тещата с богат арсенал от хватки - гмуркания, хвърляния през кръста и суплеси. Онзи не знае къде се намира и какъв е този българин, който така се подиграва с него. След края на срещата 15 000 зрители са на крака, за да поздравят новия световен шампион Георги Мърков. На олимпиадата в Мюнхен Мърков постига 5 безупречни победи - две с туш и три по точки, които му осигуряват златния медал. Най-труд-

ният му двубой, този, който му отваря пътя към най-високото стъпало на стълбичката, отново е срещу турчина Алакоч. Активната спортна кариера на Мърков приключва през 1976-а по един малко тъжен начин. Месец преди олимпиадата в Монреал треньорът Филип Кривиралчев му съобщава, че няма да разчита на него, и го освобождава от националния тим. Смята го за изчерпан борец. А по това време у нас все още няма кой да победи Мърков, той е най-добрият... Така или иначе, решението е взето и славният ни борец се примирява, че няма да доходи на втора олимпиада и че

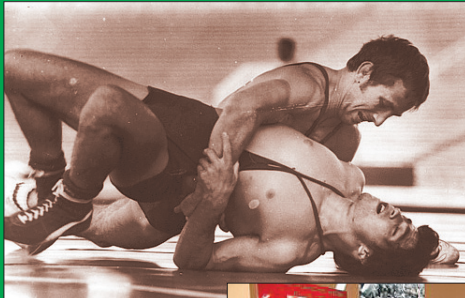
времето му е минало. През същата 1976-а се запознава със съпругата си Марина, а на следващата година се жени за нея. Оттам нататък кариерата на Мърков отново е свързана с борбата, но вече като треньор в националния тим в периода 1980-1992. Освен с титлите си Мърков завинаги ще остане в историята и с прословутата случка с терориста от време на европейското първенство в Йонкьопинг (Швеция) през 1984-та, когато той е треньор в националния тим. Ето и разказът му за сбътието в книгата на Мая Вапцарова „Тепихът на моето минало“: „Ръководех като треньор срещата на

тепиха, бореше се Стоян Балов. По едно време гледам, че съдията побягна. Отвсякъде взеха да крещат: „Терорист! Терорист!“ Настана страховтна паника, хората хукнаха навън. Противникът на Балов - един чех, също побягна... Терористът влезе с букет цветя. Хвърли ги и извади карбината. Държеше я в едната ръка, а в другата носеше чанта. Взе да насочва оръжието ту насам, ту натам, като че ли търси някого. В средата на залата са два тещиха, той вървеше по пътеката покрай тях... Обърна се към мен с едни големи, отворени очи. После хоп, обърна се към руските съдии и тръгна към тях. Като го видях, че е с гръб, прескочих рекламните пана и се хвърлих върху него. Хванах го, избих му карбината, стана една борба и му взех пушкालото...“

По-късно се оказало, че терористът бил руснак. Избягал от руски кораб и емигрирал в Швеция. Опитал се да прибере жена си и децата, но от СССР не ги пуuskали. Решил да вземе руснак за заложник и точно заради това се насочил към руските съдии. Като отплата за действията му Световната федерация по борба награждава Мърков с 2500 долара. В българските медии обаче инцидентът е потулен, защото по онова време се избягва да се говори за тероризъм. Страницата подготви ГЕОРГИ ПЕХЛИВАНОВ

ЗНАЕТЕ ЛИ, ЧЕ...

- Понастоящем Георги Мърков е председател на Българския спортен тотализатор.
- Мърков има две деца - дъщеря му Десислава е родена през 1978-а, а синът му Тодор - през 1984 г.
- Георги Мърков е удостоен с титлата Доктор хонорис кауза на ВТУ „Т. Каблешков“.

● След олимпиадата в Барселона през 1992-ра той работи за 11 месеца в Белград в клуб „Раднички“. За първите две седмици в Югославия печели 4000 марки и си взема два апартамента в „Красна поляна“ в София. По-късно работи като треньор в Австрия и Швейцария, като в Австрия съвместява треньорството с работа в цех за изолационни материали.

